

RATLLES POÉTIQUES

FLORS BOSCANES

Escolta, Ció: si vas a la plana,
com fas cada tarde, a guardà'ls garrins,
digues a les flors que he tingut galvana;
i, sobre tot, digueu-ho an els lleçamins.

An els lleçamins que hi hà entre les roques,
rublertes de molsa, de dins del torrent,
diga'ls-hi ben baix, com fan nostres boques,
dient amoretes que ningú les sent.

Diga'ls-hi que jo, per elles deliro;
prô, més que per elles, deliro per tú,
quan prop de la font tant bonica't miro;
quan te petonejo i no'ns veu ningú.

Diga'ls-hi que totes són molt boniquetes;
que fan molta flaire, que se'n puja al cel;
prô són més boniques les teves dentetes
en les que jo hi xuelo la més dolça mel.

Diga'ls-hi, Ció, si vas a la plana;
prô, sobre tot, diga-ho an els lleçamins,
que tú ets més hermosa que la flor boscana;
que tú ets més bonica, guardant els garrins.

E. GARRELL